

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการและการสนทนาที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มและต่อผู้นำกลุ่ม การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานคือ นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวพุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการและการสนทนาที่มีประสิทธิภาพ จะมีคะแนนจากแบบวัดวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนจากแบบประเมินการสนทนาที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นภายหลังจากการเข้าร่วมการปรึกษาแบบกลุ่ม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวัฒนาพุดธาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบประเมินการสนทนาที่มีประสิทธิภาพ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มและผู้นำกลุ่มภายหลังการปิดกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ

The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการและคะแนนการสนทนาที่มีประสิทธิภาพ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มมีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่ม ในครั้งนี้มีประโยชน์มาก เพราะทำให้ได้สำรวจตนเองทั้งทางด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนในกลุ่มเกี่ยวกับการสนทนาที่ก่อให้เกิดความลำบากใจที่เขยื้อนในหลายๆ สถานการณ์ พร้อมทั้งได้เรียนรู้วิธีการอย่างเป็นขั้นตอนในการปรับเปลี่ยนวิธีคิดให้เป็นไปตามวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อเชื่อมโยงวิธีคิดดังกล่าวมาปรับเปลี่ยนการสนทนาที่ก่อให้เกิดความลำบากใจให้กลายเป็นการสนทนาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการสนทนาได้

The purposes of this research were (1) to study the effects of the Buddhist group counseling on developing systematic attention and effective conversation for secondary school students (2) to study students' opinions toward the group counseling program and the group leader ability. The research hypothesis was that the posttest scores on systematic attention and effective conversation of the experimental group would be higher than its pretest scores.

The study was the pretest-posttest single experimental group design, and the experimental group was 12 students in the Mathayomsuksa five at Mahaprutaram Girls' School under the Royal Patronage of Her Majesty the Queen. The experimental group participated in the group counseling program for 12 sessions, one and a half hour per each session, approximately 18 hours. The instruments used in this study were a Systematic Attention Test for Secondary School Students, and an Effective Conversation Evaluation Questionnaire. The data were analyzed by using the Wilcoxon Matched Pairs Signed – Rank Test.

The results indicated that, (1) the posttest scores on the systematic attention and the effective conversation of the experimental group were higher than its pretest scores at .05 level of significance. (2) The students who participated in the group counseling program reported that they learned how to explore their thinking, feeling and behaviors, and they were sharing with group members about their experience on difficult conversation in many situations. They also had opportunity to learn about the experience of using systematic attention and effective conversation step by step in the group that really help them to solve their problem about difficult conversation.